

[Svend Auken]

svarer fuldstændig til de holdninger, vi har i Socialdemokratiet. Hr. Ivar Nørgaard gav på vegne af Socialdemokratiet – jeg tror oven i købet på spørgsmål stillet af hr. Gade – en lang række klare svar under debatten den 30. november 1989, og det står vi stadig væk ved. Og jeg udtalte mig selv ret kritisk over for Kommissionsrapporten vedrørende fremskridt mod den økonomiske og monetære union; så jeg tror ikke, der er nogen uenighed om substansen.

Det, der er problemet for hr. Gert Petersen og Socialistisk Folkeparti, er, at samarbejdet om at gøre noget ved arbejdsløsheden og gøre noget for fælles velstand i Europa føres under overskriften »Økonomisk og Monetær Union«. Det er en overskrift, som jeg ikke synes særlig godt om, og som jeg ikke synes stemmer særlig godt med dansk tankegang, men det er nu engang den overskrift, man samarbejder under. Og hvis man på forhånd siger, man overhovedet ikke vil være med til at diskutere under den overskrift, så har man også på forhånd afskåret sig fra at fremføre de fælles synspunkter, som vi har.

Jeg vil gerne afslutte, i hvert fald for mit eget vedkommende, denne ordveksling med at udtrykke tilfredshed med, at der i Danmark eksisterer en enighed om substansen, gående fra Socialistisk Folkeparti på den ene fløj over Socialdemokratiet og omfattende de tre nuværende regeringspartier på den anden fløj. Det synes jeg er tilfredsstillende.

Formanden:

Hr. Gert Petersen har ordet for en kort bemærkning, som jeg håber kan blive den sidste, inden jeg udsætter mødet.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg forstår jo ikke, at det er Socialistisk Folkeparti, der har et problem. Jeg mente, det var Socialdemokratiet, der havde et problem. Socialdemokratiet har det problem, at udenrigsministeren og økonomiministeren mener noget andet end Socialdemokratiet, i hvert fald hvis jeg skal tro, hvad den socialdemokratiske ordfører den 30. november 1989, hr. Ivar Nørgaard, sagde, da han stod her på talerstolen – og det har nok ikke ændret sig, det håber jeg da ikke. Jeg ved selvfølgelig ikke, hvad der sker med Socialdemokratiet, men jeg tror ikke, det har ændret sig.

Forholdet er altså det, at udenrigsministeren og økonomiministeren mener noget andet end Socialdemokratiet, og man skal så flikke en dagsorden sammen, der kan fortolkes på den ene eller den anden måde. Det er Socialdemokratiets problem.

Det kan være, vi kunne have hjulpet Socialdemokratiet, men der var ikke tale om, at SF blev inddraget i nogen forhandlinger om en dagsorden. Vi fik forelagt – ja, hr. Svend Auken må holde sig fast i stolen – det dagsordensforslag i går eftermiddags, det var færdigforhandlet mellem regeringen og Socialdemokratiet. Der var ikke tale om, at vi blev spurgt: Kan I ændre det? Vil I have det ændret? Det er til forhandling, osv.

Jeg påskønner, at vi fik det forelagt, det er ikke utak, der lyder fra min side, men der må heller ikke skabes den opfattelse, at SF har været med inde i nogle forhandlinger, og så har vi altså ikke villet, så har vi gjort os ud til bens osv. Det er ikke tilfældet. Vi er først kommet ind på et tidspunkt, hvor vi blev orienteret, og vores svar var på det tidspunkt: »Vi kan ikke sige, hvordan vi vil forholde os til det dagsordensforslag; det må vi drøfte i vores gruppe«. Vi blev ikke spurgt, om vi kunne, hvis man ændrede sådan og sådan.

Det, jeg prøver på at sige til hr. Svend Auken, er, at vi måske kunne have hjulpet Socialdemokratiet, for jeg synes nok, at Socialdemokratiet sidder i en vanskelig situation nu – som ikke er blevet mindre, fordi hr. Svend Auken startede denne her debat. Det havde jo egentlig ikke været så nødvendigt. Nu synes vi, situationen er blevet vanskelig.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00, hvor vi begynder med punkt 4 på dagsordenen: Spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 12.11

Mødet genoptaget kl. 13.00

Man gik først til punkt 4 på dagsordenen, der var:

4) Spørgsmål til ministrene.